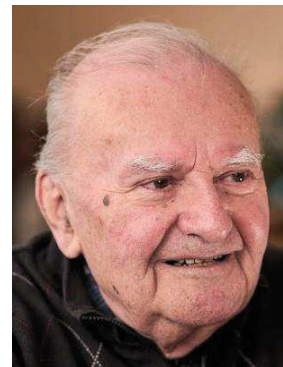
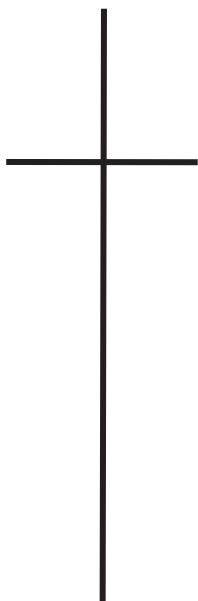

„Kristovy stopy jsou všude tam, kde je co hodnotného.“

Spolubratrům jezuitům, bratrům v kněžské službě a všem příbuzným a přátelům oznamujeme, že **ve čtvrtek 14. ledna 2021** byl ve věku 89 let ke svému Pánu povolán jeho věrný služebník

P. Jan RYBÁŘ SJ

Otec Jan Rybář se narodil 16. července 1931 v Brně. Mládí prožil v Bílovicích nad Svitavou. Krátce po skončení Druhé světové války ve svých čtrnácti letech nastoupil na jezuitské gymnázium na Velehradě. Po jeho absolvování vstoupil 14. srpna 1949 do noviciátu jezuitského řádu.

Po tom, co komunisté v dubnu 1950 přistoupili k násilné likvidaci klášterů a mužských řeholních řádů v rámci tzv. Akce K, byl spolu s dalšími řeholníky rok internován v Bohosudově, Hájku a Klíčavě. Po propuštění složil 15. srpna 1951 tajně první sliby. Jako režimu nepohodlná osoba byl roku 1952 povolán na vojnu a dva a půl roku sloužil u jednotky Pomocných technických praporů, nejprve v Mimoni, pak na zámku ve Zdechovicích, dále v České Třebové a Karlových Varech. Po návratu do civilu roku 1954 byl dělníkem ve strojírenství a stavebnictví, pracoval v továrně na elektropřístroje v Brně a při tom tajně studoval a věnoval se „nezákonným“ náboženským aktivitám.

V roce 1960 byl znovu zatčen a za maření státního dohledu nad církvemi odsouzen na dva roky. Nejdříve fálal v uhelném dole v Heřmanicích v Ostravě a po úrazu byl přemístěn do věznice ve Valdicích. Zde se setkal s tehdejší elitou katolického duchovenstva. Svá studia dokončil ve vězení. Přes neustálý dohled Státní bezpečnosti tam byl také 17. února 1962 tajně vysvěcen na kněze rovněž uvězněným biskupem Karlem Otčenáškem. Téhož roku byl propuštěn na amnestii a následně žil ve středisku Marianum v Janských Lázních, kde vypomáhal v duchovní správě. Po uvolnění během Pražského jara 1968 dále studoval teologii v Innsbrucku. Poslední sliby složil 14. srpna 1971.

Po návratu do Československa a po nastolení normalizačního procesu šel pracovat do hradecké diecéze. Nejdříve působil v Hradci Králové a v prosinci 1969 se přesunul do Podkrkonoší do farnosti Trunov-Poříčí, kde zůstal sedmáct let. V roce 1986 odešel do Janských Lázní, kde žil ve středisku Marianum.

V letech 1990–2004 byl děkanem v Rychnově nad Kněžnou. Pak sloužil ve farnosti Horní Staré Město u Trutnova. Dále byl výpomocným duchovním v Trutnově, věnoval se psaní článků i knih, přednášel pro širokou veřejnost a byl vyhledávaným exercitátorem. V Marianu v Janských Lázních pravidelně vedl duchovní obnovy pro seniory. Byl členem svazu Pomocných technických praporů. Účastnil se Akademických týdnů v Novém Městě nad Metují.

V roce 2011 byl oceněn pamětní medailí Václava Bendy za význačný podíl v boji za obnovu demokracie. Roku 2015 obdržel pamětní medaili Královéhradeckého kraje a roku 2017 mu byla udělena stříbrná medaile Senátu Parlamentu ČR.

Přátelé otce Jana oceňovali jeho stálý smysl pro humor, znali jeho provokující myšlenky, kterými adresáty nešetřil. Přitom ale bylo jasné, že radost z Krista je to, co stojí za jeho životem.

S naším zemřelým spolubratrem se rozloučíme **v sobotu 23. ledna 2021 při mši svaté v 11.00 hodin v kostele Narození Panny Marie v Trutnově.** Kvůli C-19 opatřením je účast možná pouze pro pozvané; mši sv. bude živě přenášet televize NOE. Poté bude tělo zesnulého převezeno k pohřbení do Bílovic nad Svitavou.

Spolubratři z Tovařystva Ježíšova